

2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2018/1920, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2010/99/ES leisti Lietuvos Respublikai toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 193 straipsnio, ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 13 d. nutarimo Nr. 900 „Dėl priemonių mokestinių prievolių įvykdymui užtikrinti“ pakeitimo“ projekto atitikties lentelė

2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1920	Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 13 d. nutarimo Nr. 900 „Dėl priemonių mokestinių prievolių įvykdymui užtikrinti“ pakeitimo“ projektas (toliau – Nutarimo projektas)	Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis (visiškas, dalinis)
1 straipsnis Įgyvendinimo sprendimo 2010/99/ES 2 straipsnio 2 dalyje pakeičiamas taip: „Jis taikomas iki 2021 m. gruodžio 31 d.“	Nutarimo projektas 1.2. Pakeisti 2 punktą ir jį išdėstyti taip: „2. Šiuo nutarimu patvirtinto Atvejų, kai pridėtinės vertės mokestį už tiekiamas prekes (teikiamas paslaugas) išskaito ir sumoka pirkėjas (klientas), aprašo 1.1 ir 1.3 papunkčiai galioja iki 2021 m. gruodžio 31 dienos.“	Visiškas
2 straipsnis Šis sprendimas įsigalioja pranešimo apie jį dieną. Jis taikomas nuo 2019 m. sausio 1 d.	Nutarimo projektas 2. Šis nutarimas įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.	Visiškas

Finansų ministerija
Vilnius, 2018-12-11